

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/296/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212213446
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2212213446.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený splnomocnencom: ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti odporkyni: B. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. V. XXXX/X, L. Q., o zaplatenie 741,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 5. februára 2013, č.k. 9C/358/2012-41, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania p o t v r d z u j e .

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa odporkyni uložil zaplatiť navrhovateľovi sumu 418,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 418,95 Eur od 11.08.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ustanovení § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, keď dospel k záveru, že odporkyňa v zmluvnom vzťahu vystupuje ako fyzická osoba - občan, teda ide o spotrebiteľa, ako to vyplýva z ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a tiež Občianskeho zákonníka, pretože nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a navrhovateľ opak tohto postavenia odporkyne nepreukázal žiadnymi dôkazmi. Ak ide potom o vzťah dodávateľ a spotrebiteľ, ide o vzťah spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tento sa potom riadi zákonnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a tie veci, ktoré v ňom upravené nie sú, sú upravené a riadia sa zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. V žiadnom prípade sa nemôže riadiť zákonnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, a to ani v prípade, že by sa na tom účastníci zmluvne dohodli. Také dojednanie je podľa zákonných ust. Občianskeho zákonníka neprijateľnou podmienkou a ako takou absolútne neplatnou, pričom na dôvod tejto neplatnosti je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Je nutné uviesť, že je zrejmé, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené navrhovateľom, bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pre vopred neurčený, široký okruh spotrebiteľov, pričom konkrétny spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. V každom prípade teda ide o vzťah

občianskoprávny. Pokiaľ sa týka náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva nemá všetky tie náležitosti, ktoré podľa ust. § 4 ods. 2 a 3 zákon o spotrebiteľskom úvere má mať, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi. Absentuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda náležitosť podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i) zák. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva obsahuje len výšku splátok, termín splatnosti splátok, avšak absentuje výška splátok istiny úveru, výška splátok úrokov z úveru a výška splátok iných poplatkov. Preto, pokiaľ sa týka úrokov z úveru a poplatkov, je nutné podľa ust. § 4 ods. 3 zák. o spotrebiteľských úveroch úver považovať za úver bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že odporkyňa je povinná vrátiť navrhovateľovi iba poskytnutú výšku úveru a nič viac. Žiadne úroky z úveru ani žiadne poplatky z úveru. Navrhovateľ však žiadal viac, lebo žiadal nielen výšku poskytnutého úveru, ale aj úroky z úveru. Navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 936 Eur. Odporkyňa uhradila navrhovateľovi splátky vo výške 518,05 Eur, ako to vyplýva z listinného dôkazu predloženého navrhovateľom (č.l. 10). Takže odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 418,95 Eur, ako sumu rozdielu medzi výškou poskytnutého úveru a vykonaných úhrad, ktorú sumu je povinná odporkyňa zaplatiť ako dlh na úvere. Toto je čiastka, ktorú je odporkyňa povinná vrátiť, zaplatiť navrhovateľovi. To je výška dlhu z poskytnutého spotrebiteľského úveru. Navrhovateľ však žiadal viac, lebo žiadal zaplatiť sumu 741,70 Eur. Teda žiadal o 322,75 Eur viac (741,70 - 418,95), ako má právo žiadať. Táto čiastka predstavuje vlastne navýšenie spotrebiteľského úveru vo forme úrokov z úveru a tiež zmluvnú pokutu, ktorá je nedôvodná. Keďže však zmluva, ako už bolo uvedené, neobsahuje všetky náležitosti, aby sa úver mohol považovať za úver s úrokmi a poplatkami, nemôže žiadať navrhovateľ úroky z úveru. Úver bol poskytnutý, odporkyňa ho čerpala a tak je zmluva v časti o poskytnutí samotného úveru platná. Ako už bolo uvedené, ide o vzťah spotrebiteľský, ktorý požíval ochranu vzťahu spotrebiteľského už v čase uzavretia zmluvy podľa zák. o spotrebiteľských úveroch, ako aj zák. o ochrane spotrebiteľa. Taktiež je preukázané, že odporkyňa je v omeškaní s úhradou dlhu. Keďže nastala splatnosť celého dlhu dňom vyhlásenia splatnosti dňa 30.08.2011 a odporkyňa dlh nezaplatila a dostala sa tak s jeho plnením do omeškania, je povinná popri plnení peňažného dlhu zaplatiť aj úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššie ako sadzba ECB (1%) v čase vzniku omeškania (31.08.2011), teda vo výške 9,50 % ročne, ale iba zo sumy dôvodnej, teda zo sumy 418,95 Eur, a to od dátumu uplatneného navrhovateľom, t.j. odo dňa 11.08.2012, aj napriek tomu, že dlh odporkyne sa stal splatným už dňa 30.08.2011. Návrh navrhovateľa súd zamietol ako nedôvodný v časti zmluvnej pokuty vo výške 85,21 Eur. Podľa Hlavy 17 § 3 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit, a.s., v prípade omeškania s úhradou splátky úveru dlhšieho ako 7 dní je klient povinný zaplatiť spoločnosti (navrhovateľovi) zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, z ktorej úhradou je v omeškaní. Dojednanie zmluvnej pokuty vo všeobecných podmienkach nemožno akceptovať z hľadiska vážnosti, nakoľko navrhovateľ dojednanie o zmluvnej pokute sám naformuloval a odporca v pozícii spotrebiteľa ju mohol ako celok prijať alebo odmietnuť, t.j. nebola individuálne dojednaná. Na úverových zmluvných podmienkach absentuje podpis navrhovateľa, ako aj odporkyne. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že návrh navrhovateľa v časti požadovanej zmluvnej pokuty vo výške 85,21 Eur je nedôvodný. Súd taktiež za nedôvodný považoval návrh navrhovateľa čo do takzvaného kapitalizovaného denného úroku z omeškania vo výške 68,78 Eur, nakoľko ten nemá oporu v zákone. Takto súd vyhovel návrhu navrhovateľa čo do zaplatenia sumy vo výške 418,95 Eur z titulu dlhu na úvere a úroku z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 418,95 Eur od 11.08.2012 do zaplatenia. Čo sa týka zvyšku, v ktorom súd zamietol návrh navrhovateľa, ide o sumu 322,75 Eur, ktorá čiastka predstavuje vlastne navýšenie spotrebiteľského úveru vo forme úrokov z úveru a tiež zmluvnú pokutu vo výške 85,21 Eur, úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 322,75 Eur (zamietnutá časť predstavujúca dlžné úroky, poplatky a zmluvnú pokutu) od 11.08.2012 do zaplatenia, kapitalizovaný denný úrok z omeškania vo výške 68,78 Eur. V týchto častiach súd návrh navrhovateľa posúdil ako nedôvodný. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Odporkyňu súd nezaviazal na zaplatenie súdneho poplatku vzhľadom na to, že je ako spotrebiteľ, fyzická osoba, oslobodený zo zákona v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a v neskoršom platnom znení.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ je presvedčený, že pri podpise zmluvy nebolo voči odporcovi vyvíjané žiadne násilie ani nepriamy nátlak na jeho psychiku, preto požiadavka platnosti právneho úkonu - existencia vôle - bola v tomto prípade naplnená, čo dokazuje aj skutočnosť, že odporca sám telefonicky požiadaval o čerpanie úveru, čerpal úver a čerpaný úver aj splácal. Navrhovateľ je ďalej toho názoru, že

predmetná zmluva bola uzavretá v zmysle ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo forme, ktorú vyžaduje zákon, t.j. písomne. Navrhovateľ je presvedčený, že predmetná zmluva o úvere má písomnú formu, v ktorej je záväzkový vzťah individualizovaný v zmysle ust. § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. a takisto bola dodržaná predpísaná písomná forma, ako to vyžaduje ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z., a preto je zmluva platná. Odporca bol so všetkými ustanoveniami ako zmluvy o úvere, tak aj s obsahom úverových zmluvných podmienok riadne oboznámený pred uzavretím zmluvy. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd predmetné rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a návrhu v celom rozsahu vyhovel.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 9C/358/2012 je zaplatenie sumy 741,70 Eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa odporckyni uložil zaplatiť navrhovateľovi sumu 418,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 418,95 Eur od 11.08.2012 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa v časti zamietnutia návrhu vo zvyšku a v časti trov konania.

Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce správne určil, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku na základe vykonaných dôkazov, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Keďže sa odvolací súd stotožňuje nielen s výrokom, ale aj s odôvodnením napadnutého rozsudku na zdôraznenie jeho správnosti v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. len ho dopĺňuje reagovaním na odvolanie navrhovateľa.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Odvolací súd nezistil, aby prvostupňový súd porušil zásady vyplývajúce z ust. § 132 v súvislosti s hodnotením dôkazov. Skutkové zistenia správne subsumoval pod aplikované právne predpisy a daný právny vzťah správne posúdil.

Neboli žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, teda zjavne v „kľude a bez časového stresu“ podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Neboli žiadne pochybnosti ani o tom, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej

pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (porov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Mostaza Claro).

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy. V zmysle článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neodvolateľne zaviazať spotrebiteľa k podmienkam, s ktorými sa skutočne nemohol oboznámiť pred uzavretím zmluvy, sú smernicou považované za nekalé. Podľa článku 5 smernice v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, keď tento rozhodol správne i o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil a tieto taktiež nevyplývajú z obsahu spisu.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.